

anden Betragtning. Sagen er nemlig, at med Hensyn til Veivæsenet stiller Forholdet sig noget anderledes end paa andre Punkter, forsaavidt som man nemlig ikke kan betragte de enkelte Veie, Kjøbstadveie og Landeveie, som noget aldeles Forloret hver for sig; men der maa være en Forbindelse tilstede imellem dem; idet de jo ofte løbe ind i hinanden, og den ene Linie er en Fortsættelse af den anden, er det jo i og for sig ønskeligt, at der er en Forbindelse imellem dem, der føre Tilsynet med de forskellige Veie, Kjøbstadveiene og Landeveiene, og at ikke den ene henlægges under Borgermester og Indenrigsminister, de andre under Amtsråd og Amtmand. Af disse Grunde har Udvalget, paa det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt nær, troet at maatte fraraade at gaae ind paa Forslagene under Nr. 17, 20, 31 og 34. Jeg for mit Vedkommende skal strax bemærke, at naar jeg uagtet de ved Forslagene fremhævede Mangler, hvis Tilstedeværelse er mig ganske klar, dog nærer nogen Tvivl om, hvorvidt man ikke af Hensyn til, hvad der nu engang er vedtaget i Kjøbstadcommunalloven, burde gaae ind paa dem, saa dog i alt Fald forekommer mig, at da Communalloven kun har været til 2den Behandling og ikke er færdig fra Thingets Side, kan der ikke være nogen Grund til allerede nu at gaae ind paa den, men at det maa være forbeholdt til et senere Stadium, og da enten ved Sagens Behandling i det andet Thing, eller naar Loven muligt maatte komme tilbage hertil, og dette saameget mere, som Landcommunalloven maaffee i samme Grad vilde nødvendiggjøre en Forandring i den Stilling, hvori Amtsrådet er sat til Opfyndet over Sogneveiene, og en Forandring i saa Henseende da med det Samme vil kunne foretages. — Forslaget under Nr. 24 til § 8 gaaer ud paa at forandre Ordene: „andre communale Afgifter“ til „Fattigstat.“ Dette Forslag viser allerede hen paa den præcise Stilling, man er kommen i, idet man er i Tvivl om, hvorvidt man skal gaae ud fra de nye Communallove, eller fra den hidtidige Tilstand. Dette Forslag er stillet for det Tilfælde, at Landcommunalloven ikke skulde komme ud, og gaaer ud paa da at stille Sagen saaledes, at den giver en praktisk Regel efter de

nuværende Forhold. Det maa nu beroe paa, hvorvidt de Herrer troe, at Landcommunalloven kommer ud, om De ville vedtage Forslaget Nr. 24 eller forkaste det. Det er jo nemlig saa, at efter Landcommunalloven vil der ikke blive nogen Afskillelse imellem Opkrævningen, til de forskellige Formaal; der vil ikke blive særegne Regler for Fattigstatens Opkrævning og Udtrykket „Fattigstat“ vil ikke passe efter Communalloven. Hvis Communalloven derimod ikke bliver vedtagen, vil Udtrykket „andre communale Afgifter“ ikke passe. — Under Nr. 26 har Indenrigsministeren stillet et Forslag, som Udvalget har tiltraadt. Det gaaer ud paa, at i de Nar, hvor Communalbestyrelsen beslutter, at Veiarbejdet ikke skal udføres in natura, men derimod i Entreprise eller ved leiede Folk, skulde der ikke kunne affordres Huusmænd og Indsiddere Mere end 2 af de 3 Arbejdsdage til Kommunen, som omtales i Forordningen af 27de Mai 1848 § 1 og i Loven af 30te December 1858 § 1. Jeg seer, at der ved en Feiltryk er kommet til at staae 2 Gange „3“, men det vil vistnok kunne rettes uden Videre. Dette Forslag maa jeg tillade mig at omtale med et Par Ord. Efter Landcommunalloven kan Sogneforstanderskabet vel træffe den Bestemmelse, at Arbejdet skal udføres ved leiede Folk istedetfor in natura, men en delvis Afsløsning af Naturalarbejdet kan ikke finde Sted uden Amtsrådets Samtykke. Nu er det jo saa, at denne Lov gaaer ud paa at etablere en lidt anden Regel med Hensyn til Veiarbejde, idet det her er overladt til Sogneforstanderskabet uden Amtsrådets Samtykke at træffe en Afsløsning. Naar nu en saadan Bestemmelse tages om Afsløsningen, er det billigt og naturligt, at der skeer tildeels det, som Landcommunalloven bestemmer, der fuldstændigt skal skee, naar der finder en total Afsløsning Sted, nemlig, at de Arbejdsdage, som paahvile Huusmænd og Indsiddere efter de to nævnte Forordninger, bortfalde. Sagen er nemlig den, at i det Dieblit, Arbejdet ikke præstieres in natura, men derimod ved Entreprise eller ved leiede Folk, blive Udgifterne reparterede paa Alle i Sognet og ville ogsaa falde Huusmændene og Indsidderne til Last. Disse ville